

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมตามทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การปรับเครื่องมือ
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 43 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยออกเป็น 3 ประเภทคือ

2.1 เครื่องมือสำหรับการสร้างและใช้บทเรียน ได้แก่

2.1.1 แบบสำรวจความต้องการและความสนใจของผู้เรียนต่อทักษะวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน โดยแบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 เป็นความสนใจของผู้เรียนต่อทักษะภาษาอังกฤษ ส่วนตอนที่ 3 เป็นระดับความคิดเห็นของผู้เรียนต่อกิจกรรมตามแนวคิดพหุปัญญา (ดูภาคผนวก ข หน้า 95)

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงระดับความเห็นของผู้เรียนต่อกิจกรรมตามแนวคิดพหุปัญญา โดยมีมาตราส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.51-4.50	เห็นด้วยมาก
2.51-3.50	เห็นด้วยปานกลาง
1.51-2.50	เห็นด้วยน้อย
1.00-1.50	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ผลการสำรวจความคิดเห็นและความสนใจของผู้เรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ตาราง 2 ร้อยละของผู้เรียนที่สนใจทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในระดับมากที่สุด (N=43)

รายการ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
1. พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน	30	69.76
2. พูดภาษาอังกฤษกับครู	26	60.46
3. พูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	20	46.51
4. พูดภาษาอังกฤษกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์		
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	36	83.72
5. ฟังข่าวภาษาอังกฤษ	18	41.86
6. ฟังเพลงภาษาอังกฤษ	40	93.02
7. ดูวิดีโอหรือสื่อการเรียนภาษาอังกฤษ	38	88.37
8. ดูภาพยนตร์ สารคดีภาษาอังกฤษ	39	90.69
9. ดูรายการโทรทัศน์ภาษาอังกฤษ	39	90.69
10. อ่านหนังสือนอกเวลาภาษาอังกฤษ	33	76.74
11. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	18	41.86
12. อ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เช่น กลอน	25	58.13
13. อ่านหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ	22	51.16
14. อ่านนิตยสารภาษาอังกฤษ	31	72.09
15. อ่านการ์ตูนภาษาอังกฤษ	29	67.44
16. เขียนบทความภาษาอังกฤษ	23	53.48
17. เขียนโต้ตอบบนทสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	34	79.06
18. เขียนจดหมายเป็นภาษาอังกฤษ	15	34.88
19. เขียนบันทึกเป็นภาษาอังกฤษ	22	51.16
20. เขียนนิทาน การ์ตูน เป็นภาษาอังกฤษ	36	83.72
21. ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ	33	76.74
22. สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	38	88.37

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นถึงความคิดเห็นและความสนใจของผู้เรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษ
พื้นฐาน 3 อันดับแรกคือ ชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ 93.02 % อันดับรองลงมามีกิจกรรม 2 กิจกรรม
ได้แก่ ดูภาพยนตร์ สารคดี และรายการโทรทัศน์ภาษาอังกฤษ 90.69 % เท่ากัน การสืบค้นข้อมูลทาง
อินเทอร์เน็ต และดูซีดีหรือสื่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอันดับที่ 3 คือ 88.37%

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลการสำรวจความคิดเห็นและความสนใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมตามแนวคิดพหุปัญญา

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้เรียนต่อกิจกรรมตามแนวคิดพหุปัญญา (N=43)

รูปแบบกิจกรรมพหุปัญญา	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ปัญญาด้านภาษา		
1. เล่นเกมภาษาอังกฤษ	4.67	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ระดมพลังสมอง	3.56	เห็นด้วยมาก
3. นำเสนอด้วยการพูดหรือเขียน	3.42	เห็นด้วยปานกลาง
ปัญญาด้านตรรก		
4. ใช้แผนภูมิแสดงความรู้ความเข้าใจขั้นตอนอย่างง่าย ๆ	3.98	เห็นด้วยมากที่สุด
5. สร้างสรรค์และแก้ปัญหา	3.72	เห็นด้วยมากที่สุด
6. เรียนรู้จากการปฏิบัติ	3.84	เห็นด้วยมากที่สุด
ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์		
7. วาดรูป แผนที่ แผนผังประกอบบทเรียน	4.53	เห็นด้วยมากที่สุด
8. ใช้รูปภาพประกอบการสอน	4.63	เห็นด้วยมากที่สุด
9. ออกแบบชิ้นงานต่างๆ	3.74	เห็นด้วยมาก
ปัญญาด้านร่างกาย		
10. กิจกรรมบทบาทสมมติ	4.37	เห็นด้วยมาก
11. สื่อสารด้วยภาษามือและร่างกาย	3.86	เห็นด้วยมากที่สุด
12. เคลื่อนไหวร่างกายตามเสียงเพลง	4.40	เห็นด้วยมาก
ปัญญาด้านดนตรี		
13. ใช้ดนตรีประกอบการเรียน	4.81	เห็นด้วยมากที่สุด
14. เคะจังหวะเพลงช่วยสอน	4.28	เห็นด้วยมาก
15. สร้างทำนองใหม่สำหรับความคิดรวบยอด	3.86	เห็นด้วยมาก
ปัญญาด้านบุคคล		
16. ทำงานกลุ่ม	4.33	เห็นด้วยมาก
17. เพื่อนสอนเพื่อน	3.84	เห็นด้วยมาก
18. จับกลุ่มปาร์ตี้เพื่อการเรียน	4.07	เห็นด้วยมาก
ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง		
19. ทำงานเดี่ยว	3.88	เห็นด้วยมาก
20. มีโอกาสเลือกการบ้าน	4.58	เห็นด้วยมากที่สุด
21. ศึกษาด้วยตนเอง	3.77	เห็นด้วยมาก
ปัญญาด้านธรรมชาติ		
22. ทัศนศึกษานอกโรงเรียน	4.72	เห็นด้วยมากที่สุด
23. เรียนนอกห้องเรียน	4.49	เห็นด้วยมากที่สุด
24. บรรยายาธรรมชาติช่วยในการเรียนรู้	4.37	เห็นด้วยมาก

รูปแบบกิจกรรมพหุปัญญา	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ปัญญาด้านปรัชญา		
25. มีโอกาสคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ	4.21	เห็นด้วยมาก
26. สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่	4.35	เห็นด้วยมาก
27. ค้นหาคำตอบที่ลึกซึ้งด้วยตนเอง	3.51	เห็นด้วยปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมต่างๆตามแนวคิดพหุปัญญาในระดับเห็นด้วยมากที่สุดมีจำนวน 11 กิจกรรม ระดับเห็นด้วยมากมีจำนวน 14 กิจกรรม ส่วนระดับเห็นด้วยปานกลางมีจำนวน 1 กิจกรรม

2.1.2 หลักสูตรแม่แบบ (Proto Syllabus) ในการสร้างหลักสูตรแม่แบบนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์แบบสำรวจเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ศึกษาคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา งานและระยะเวลา ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 หลักสูตรแม่แบบรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

Course Objective 1 Communicate appropriately in different situations or contexts. Terminal Objective 1 Students should be able to talk about their brain and multiple intelligences.	Lesson 1 Topic : My brain Language functions: making suggestions Structures : present simple, wh- questions, future tense Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a short description of their brain MI: Linguistic Intelligences Spatial Intelligences Interpersonal Intelligences Intrapersonal Intelligences	Period 2
Terminal Objective 2 Students should be able to describe their pets or creatures.	Lesson 2 Topic : Pets Language functions: asking for and giving information about animals, researching and presenting information about new creatures Structures : modals, adverbs, animal adjectives, prepositions of place, geometric vocabulary Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a paragraph about creatures MI: Linguistic Intelligences Logical-Mathematical Intelligences Spatial Intelligences Interpersonal Intelligences Naturalist Intelligences	2

Terminal Objective 3 Students should be able to talk about their hobbies.	Lesson 3 Topic : Hobbies Language functions: making requests Structures : past tense, future tense, comparative and superlatives degree Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a paragraph about their favorite hobbies MI: Linguistic Intelligences Spatial Intelligences Bodily-Kinesthetic Intelligences Musical Intelligences Interpersonal Intelligences Intrapersonal Intelligences	2
Course Objective 2 Practice and improve speaking, listening, reading, and writing skills in their daily life. Terminal Objective 1 Students should be able to give some information about their families.	Lesson 4 Topic : Family Language functions: asking for and giving personal information Structures : possessive's, present continuous Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a paragraph about their families MI: Linguistic Intelligences Logical-Mathematical Intelligences Spatial Intelligences Interpersonal Intelligences	2

Terminal Objective 2 Students should be able to describe appearance.	Lesson 5 Topic : Appearance Language functions: asking for and giving personal information Structures : present continuous and present simple tense Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a paragraph about appearance MI: Linguistic Intelligences Spatial Intelligences Bodily-Kinesthetic Intelligences Musical Intelligences Interpersonal Intelligences	2
Terminal Objective 3 Students should be able to talk about past event.	Lesson 6 Topic : Past Language functions: asking for and giving information about past experience Structures : Past tense, consequence words Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a biography MI: Linguistic Intelligences Logical-Mathematical Intelligences Interpersonal Intelligences Intrapersonal Intelligences Existential Intelligences	2

Course Objective 3 Use English language in their further education. Terminal Objective 1 Students should be able to introduce themselves and their friends informally.	Lesson 7 Topic: Country Language functions: asking for and giving personal information Structures : present tense: affirmative and negative statements, yes-no questions and short answers Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a paragraph of their own countries and talking about the country where people come from MI: Linguistic Intelligences Bodily-Kinesthetic Intelligences Musical Intelligences Interpersonal Intelligences Intrapersonal Intelligences	2
Terminal Objective 2 Students should be able to plan a vacation	Lesson 8 Topic : Holiday Language functions: researching and presenting factual information Structures : future with present continuous and going to Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: Writing a tour itinerary MI: Linguistic Intelligences Logical-Mathematical Intelligences Spatial Intelligences Bodily-Kinesthetic Intelligences Interpersonal Intelligences Existential Intelligences	2

Terminal Objective 3 Students should be able to use expression for shopping.	Lesson 9 Topic : Shopping Language functions : making requests, asking for things and prices Structures : present simple, how much, how many, countable and uncountable nouns Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a conversation about shopping MI: Logical-Mathematical Intelligences Bodily-Kinesthetic Intelligences Interpersonal Intelligences Naturalist Intelligences	2
Terminal Objective 4 Students should be able to express their ideas about story.	Lesson 10 Topic : Story time Language functions: presenting information about short fairy tale Structures : adverb of times, past simple tense, past continuous Skills: speaking, listening, reading, and writing Task: writing a fairy tale MI: Linguistic Intelligences Spatial Intelligences Bodily-Kinesthetic Intelligences Musical Intelligences Interpersonal Intelligences	2

2.1.3 แผนการสอนรายคาบ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 คาบ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง หน้า 93) ใช้เวลาการสอนทั้งสิ้น 20 คาบ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลาสอนทั้งสิ้น 10 สัปดาห์
แผนการสอนดังกล่าวสร้างตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแม่แบบ นอกจากนี้
ผู้วิจัยยังสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ประกอบด้วย 3
ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นฝึก และขั้นนำไปใช้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเตรียมนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน
โดยการเสนอคำศัพท์และไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาโดยใช้สิ่งกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
เช่น ของจริง รูปภาพ บัตรคำ อุปกรณ์ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ เช่น เกม เพลง การเล่าเรื่อง เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาทั้งความหมาย หน้าที่ และรูปแบบ โดย
มีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการฝึกแก่ผู้เรียน เช่น ฝึกอ่านเรื่อง ฝึกโต้ตอบบทสนทนาหรือ
แลกเปลี่ยนข้อมูล ทำแบบฝึกหัดบริหารร่างกาย สถานการณ์จำลอง ร้องเพลงหมู่ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถใช้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง
ได้ หลังจากมีความรู้ทางภาษาแล้ว โดยบทบาทของผู้สอนเป็นเพียงผู้ช่วยทางภาษาในระหว่างที่
ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ เช่น การเขียนสรุปเรื่องอย่างสั้นๆ การเขียนเรื่อง การพูดแสดงความเห็น
การจัดหมวดหมู่และการจำแนกประเภท การเล่านิทานจินตนาการ การจดบันทึกประจำวัน เป็นต้น
จากนั้นผู้เรียนและผู้สอนช่วยกัน แก้ไข ทบทวนข้อผิดพลาดทางภาษา

รายละเอียดแผนการสอนทั้ง 10 แผนมีดังนี้

แผนที่ 1 เรื่อง My brain นักเรียนมีการเรียนรู้ภาษาผ่านกระบวนการสัมผัสภาษาและเขียน
สรุปจากการสร้างแบบจำลองสมองของตนเองจากการร้อยลูกปัดเพื่อแสดงความสามารถของตนเอง
ทั้ง 9 ด้าน โดยแผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
โดยมีการพัฒนาทฤษฎีปัญญาด้านภาษา มิติสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์ และความเข้าใจตนเอง

แผนที่ 2 เรื่อง Pets นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเล่าเรื่องและเขียนบรรยายสัตว์สายพันธุ์
ใหม่ที่ตนได้คิดค้นขึ้นมาด้วยการประดิษฐ์และตกแต่งสัตว์สายพันธุ์ใหม่ของตนเอง จาก
โครงสร้างรูปทรงเลขาคณิต แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถนำเสนอผลงาน
ของตนโดยผ่านงานศิลปะ โดยมีการพัฒนาทฤษฎีปัญญาด้านภาษา ตรรกะ มิติสัมพันธ์ มนุษย์
สัมพันธ์ และธรรมชาติ

แผนที่ 3 เรื่อง Hobbies นักเรียนได้ฝึกภาษาด้วยการเขียนอธิบายงานอดิเรกที่ชอบ
หรือสนใจ แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถทำแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ชมรมที่
กลุ่มของตนเป็นสมาชิกและนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนโดยผ่านสื่อชนิดต่างๆ มีการพัฒนาท
ฤษฎีปัญญาด้านภาษา มิติสัมพันธ์ ร่างกาย ดนตรี มนุษย์สัมพันธ์ และความเข้าใจตนเอง

แผนที่ 4 เรื่อง Family นักเรียนฝึกภาษาด้วยการพูดเล่าเรื่องครอบครัวของตนและ
แลกเปลี่ยนข้อมูลจากเพื่อน นอกจากนี้นักเรียนยังเขียนเล่าเรื่องและแผนผังเกี่ยวกับครอบครัวของ

ตนเอง แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนเขียนเล่าเรื่องจากแผนภูมิครอบครัว โดยมีการพัฒนาหุปัญญาในด้านภาษา ตรรกะ มิติสัมพันธ์และมนุษยสัมพันธ์

แผนที่ 5 เรื่อง Appearance นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังลักษณะของบุคคลต่างๆและสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลจากเพื่อน นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ทำกิจกรรมคู่ตามนุษย์ ตามคำบอกของเพื่อน แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนบอกลักษณะภายนอกของบุคคลต่างๆในรูปภาพและเขียนบรรยายคู่ตามนุษย์ตามที่นักเรียนได้สร้างขึ้น โดยมีการพัฒนาหุปัญญาในด้านภาษา มิติสัมพันธ์ ร่างกาย คนตรี มนุษย์สัมพันธ์

แผนที่ 6 เรื่อง Past นักเรียนได้เรียนภาษาและมีกระบวนการกลุ่มโดยผ่านทักษะการอ่านเรื่องราวสั้นๆเกี่ยวกับประวัติบุคคลสำคัญแล้วสร้างผังความคิด แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนอ่านเรื่องสั้นๆแล้วสร้างผังความคิด ตอบคำถามและสรุปจากเรื่องที่อ่าน แล้วพิจารณาว่าใครคือบุคคลในดวงใจโดยมีการพัฒนาหุปัญญาในด้านภาษา ตรรกะ มนุษย์สัมพันธ์ ความเข้าใจตนเองและจิตวิญญาณ

แผนที่ 7 เรื่อง Country นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด และจินตนาการ โดยการสวมหมวกวิเศษเพื่อเปลี่ยนเชื้อชาติและประเทศตามที่ต้องการ แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถพูดแนะนำตนเองอย่างสั้นๆเกี่ยวกับประเทศที่ต้องการอาศัยพร้อมทั้งแต่งเพลงและทำเต้นประจำกลุ่มประเทศของคน โดยมีการพัฒนาหุปัญญาในด้านภาษา ร่างกาย คนตรี มนุษย์สัมพันธ์ และความเข้าใจตนเอง

แผนที่ 8 เรื่อง Holiday นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนรายการท่องเที่ยวของกลุ่มของตนเอง โดยผ่านกระบวนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกการวางแผนรายการท่องเที่ยวของบริษัทตนเอง แล้วนำเสนอด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยมีการพัฒนาหุปัญญาในด้านภาษา ตรรกะ มิติสัมพันธ์ ร่างกาย มนุษย์สัมพันธ์ และจิตวิญญาณ

แผนที่ 9 เรื่อง Shopping นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาโดยผ่านกิจกรรม walk rally โดยอ่านจากใบงาน แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนหาซื้อของตามฐานต่างๆให้ได้มากที่สุด โดยมีการพัฒนาหุปัญญาในด้านตรรกะ ร่างกาย มนุษย์สัมพันธ์ และธรรมชาติ

แผนที่ 10 เรื่อง Story time นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาโดยผ่านกิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติ แผนการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้ร่วมวางแผนงานกลุ่ม แสดงบทบาทสมมุติ โดยมีการพัฒนาหุปัญญาในด้านภาษา มิติสัมพันธ์ ร่างกาย คนตรี และมนุษยสัมพันธ์

ตาราง 5 จำนวนครั้งของพหุปัญญา 9 ด้าน ที่บรรจุไว้ในแผนการสอนแต่ละแผน

แผนการ สอนที่	พหุปัญญาด้าน									จำนวน ด้าน
	ภาษา	ตรรกะ	มิติ สัมพันธ์	ร่างกาย	ดนตรี	มนุษย์ สัมพันธ์	ตนเอง	ธรรมชาติ	จิต วิญญาณ	
1	✓		✓			✓	✓			4
2	✓	✓	✓			✓		✓		5
3	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		7
4	✓	✓	✓			✓				4
5	✓		✓	✓	✓	✓				5
6	✓	✓				✓	✓	✓	✓	6
7	✓			✓	✓	✓	✓			5
8	✓	✓	✓	✓		✓			✓	6
9	✓	✓		✓		✓		✓		5
10	✓		✓	✓	✓	✓				5
รวม	10	5	7	6	4	10	4	4	2	

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นถึงจำนวนครั้งของพหุปัญญาที่นักเรียนได้รับการพัฒนามากที่สุด คือ ปัญญาด้านภาษาและปัญญาด้านมนุษย์สัมพันธ์ ซึ่งมีจำนวน 10 ครั้งเท่ากัน รองลงมาคือปัญญาด้านมิติสัมพันธ์และปัญญาด้านร่างกาย ซึ่งมีจำนวน 7 ครั้งและ 6 ครั้งตามลำดับ

2.2 เครื่องมือประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน ได้แก่

2.2.1 แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมตามแนวคิด พหุปัญญาซึ่งประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน เนื้อหา การนำเข้าสู่บทเรียน การฝึก การนำไปใช้ และการประเมินผล (ดูภาคผนวก ก หน้า 98) โดยผ่านการตรวจสอบความเหมาะสม จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 4 คน ก่อนนำไปใช้จริง

ตาราง 6 สรุปผลการประเมินแผนการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ

แผนที่	ข้อเสนอแนะ
1	- ควรเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับนักเรียนแต่ละคนในการทำกิจกรรมเพื่อจะได้ลดความวุ่นวายและประหยัดเวลา
2	- ควรเพิ่มคำคุณศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ให้มากกว่านี้
3	- เหมาะสมดีแล้ว
4	- ในการสอน Family Tree นอกจากจะนำเสนอหน้าห้องเรียนแล้ว ควรทำเป็นเอกสารแจกนักเรียนด้วย เนื่องจากมีคำศัพท์ใหม่ค่อนข้างมาก และนักเรียนสามารถนำไปศึกษาได้เอง
5	- เหมาะสมดีแล้ว
6	- ควรมีการแนะนำความคิดอย่างง่ายๆให้นักเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนสร้างผังความคิดเกี่ยวกับประวัติบุคคลสำคัญ
7	- ถ้ามีโอกาสควรเข้าร่วมงาน International Day ของร.ร.นานาชาติ
8	- เหมาะสมดีแล้ว
9	- เหมาะสมดีแล้ว
10	- ในขั้นการฝึกโดยให้นักเรียนมีโอกาสแต่งนิทานจากรูปภาพที่กำหนดให้ซึ่งมีจำนวน 20 ภาพ อาจลดลงเหลือ 15 ภาพ เนื่องจากเวลาจำกัด

การกำหนดระดับประสิทธิภาพของบทเรียนมี 4 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับประสิทธิภาพ
3.50-4.00	มากที่สุด
2.50-3.49	มาก
1.50-2.49	ปานกลาง
0.50-1.49	น้อย

กำหนดเกณฑ์ผ่านการประเมินอยู่ที่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

2.2.2 แบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษฟัง-พูด อ่าน และเขียน ในระหว่างการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ทดสอบทักษะภาษาอังกฤษฟัง-พูด อ่าน และเขียนของผู้เรียนโดยเป็นการประเมินตามสภาพจริงในระหว่างการเรียนรู้การสอน

การวัดทักษะการฟัง-พูด ผู้วิจัยให้ผู้เรียนนำเสนองานหรือแสดงบทบาทสมมติตาม
สถานการณ์ที่กำหนดให้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ที่ปรับมาจากปารุษา เกียรติศิริ (2547) และขวัญหทัย
กวदनอก (2548) ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 เครื่องมือในการให้คะแนนทักษะการฟัง-พูด

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
1. ความสามารถในการสื่อสาร	4-5	สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเนื้อหาตรงประเด็นดีมาก
	2-3	สามารถสื่อสารได้ดีพอสมควร เนื้อหาที่แสดงความคิดเห็นมีความถูกต้องและตรงประเด็นพอสมควร
	0-1	สามารถสื่อสารได้น้อยมากหรือไม่ได้เลย เนื้อหาไม่ถูกต้อง
2. ความถูกต้องของไวยากรณ์และคำศัพท์	4-5	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและหลากหลาย
	2-3	ใช้โครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน ใช้ศัพท์ได้ถูกต้องแต่อยู่ในวงจำกัด
	0-1	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ผิดมาก ทำให้จับความหมายไม่ได้
3. ความสามารถในการฟังแล้วถ่ายทอดข้อความเป็นภาษาของตัวเอง	4-5	ฟังแล้วสามารถถ่ายทอดสรุปเป็นข้อความของตนเองได้มาก
	2-3	ฟังแล้วสามารถถ่ายทอดได้บ้างพอสมควร
	0-1	ฟังแล้วถ่ายทอดได้น้อยมากหรือแทบไม่ได้เลย
4. ความคล่องแคล่วและน้ำเสียง	4-5	พูดได้เสียงดังชัดเจน ถูกต้องและจบประโยค คล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ
	2-3	พูดขาดช่วงในบางประโยค แต่สามารถสื่อความหมายได้
	0-1	พูดตะกุกตะกัก ไม่คล่องแคล่ว น้ำเสียงขาดความมั่นใจ

การวัดทักษะการอ่าน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนอ่านข้อความ เรื่องราวจากบทเรียน ตลอดจนโฆษณา บทความสั้นๆ จากสื่อต่างๆ เช่น โบปลิว หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต แล้วตอบคำถามสั้นๆ ตลอดจนสรุปหรือแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ที่ปรับมาจากปารุยา เกียรติศิริ (2547) และขวัญหทัย กวดนอก(2548) ดังแสดงในตาราง 8 และตาราง 9

ตาราง 8 เครื่องมือในการให้คะแนนทักษะการอ่านแล้วสรุปความ

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
1. ความสามารถในการใช้ ไวยากรณ์และคำศัพท์	8-10	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์หลากหลายในเรื่องที่อ่าน ได้ดีมากและถูกต้องดีมาก
	4-7	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์มากพอสมควรในเรื่องที่ อ่านได้ดีและถูกต้องดี
	0-3	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์น้อยในเรื่องที่อ่านได้น้อย และไม่ค่อยถูกต้อง
2. ความสามารถในการสรุป	8-10	สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ด้วยภาษาของตนเอง
	4-7	สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ดีพอสมควร ไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ ขาดข้อความสนับสนุนไปบ้าง
	0-3	สรุปใจความสำคัญได้น้อยมาก

ตาราง 9 เครื่องมือในการให้คะแนนทักษะการอ่านแล้วแสดงความคิดเห็น

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
1. ความสามารถในการใช้ ไวยากรณ์และคำศัพท์	8-10	ใช้ไวยากรณ์และศัพท์ในเรื่องที่อ่านดีมาก เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ได้ดีมาก
	4-7	ใช้ไวยากรณ์และศัพท์ในเนื้อเรื่องได้ดีพอสมควร เข้าใจเนื้อ เรื่องที่อ่านได้ดี
	0-3	ใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์น้อย ไม่ค่อยมีความเข้าใจในเรื่องที่ อ่าน
2. ความสามารถในการแสดงความคิดเห็น	8-10	แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน และมีเหตุผลสนับสนุนได้เหมาะสมดีมาก
	4-7	แสดงความคิดเห็นได้บ้าง อาจไม่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านและมี เหตุผลสนับสนุนได้ดีพอสมควร
	0-3	แสดงความคิดเห็นไม่ค่อยชัดเจน ไม่ค่อยสอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน และขาดเหตุผลสนับสนุน

สำหรับการตอบคำถามสั้นๆ จากเรื่องที่อ่านนั้น ผู้วิจัยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความสามารถในการตอบคำถาม	คะแนน
1. ตอบคำถามได้ครอบคลุมและชัดเจนดีมาก	8-10
2. ตอบคำถามได้ครอบคลุมและชัดเจนดี	4-7
3. ตอบคำถามได้ครอบคลุมและไม่ค่อยชัดเจน	0-3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบวัดทักษะการเขียน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนเขียนสรุปหรือแสดงความเห็น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ที่ปรับมาจากปารุษา เกียรติศิริ (2547) และขวัญหทัย กวคนอก (2548) ดังแสดงในตาราง 10 และตาราง 11

ตาราง 10 เครื่องมือในการให้คะแนนทักษะการเขียนสรุปความ

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
1. เนื้อหา	8-10	ครบถ้วนสมบูรณ์สอดคล้องกับหัวข้อ กระชับเข้าใจง่าย
	4-7	ขาดรายละเอียดสำคัญไปบ้าง ไม่ค่อยสอดคล้องกับหัวข้อเท่าที่ควร แต่ยังเข้าใจบ้าง
	0-3	ไม่สอดคล้องกับหัวข้อ ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์
2. หลักภาษา คำศัพท์และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	8-10	เขียนประโยคที่ถูกต้องตามหลักภาษา และใช้คำศัพท์เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง
	4-7	เขียนประโยคที่ไม่ค่อยถูกต้องตามหลักภาษามากนัก และใช้คำศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอนบกพร่องบ้าง
	0-3	เขียนประโยคไม่ถูกต้องตามหลักภาษา และใช้คำศัพท์เครื่องหมายวรรคตอนอย่างผิดพลาด

ตาราง 11 เครื่องมือในการให้คะแนนทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
1. การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน	8-10	ใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวนอย่างถูกต้องเหมาะสมและหลากหลาย
	4-7	ใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวนได้มากพอสมควร และสะกดผิดบ้าง
	0-3	ใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวนในขอบเขตที่จำกัด ใช้และสะกดผิด
2. ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและการลำดับความคิด	8-10	แสดงความคิดเห็นชัดเจน มีเหตุผลสนับสนุนดีมากและเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบ ไม่สับสน
	4-7	แสดงความคิดเห็นชัดเจน มีเหตุผลสนับสนุนดีและเรียบเรียงความคิดไม่ค่อยเป็นระบบ
	0-3	แสดงความคิดเห็นพอสมควร มีเหตุผลสนับสนุนบ้างและเรียบเรียงความคิดวกวนไปมาไม่ค่อยเข้าใจ

2.3 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.3.1 แบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ได้แก่แบบทดสอบทักษะการฟัง-พูด อ่านและเขียน โดยให้นักเรียนจับคู่พูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ นักเรียนจับฉลากเลือก 1 สถานการณ์จาก 4 สถานการณ์คือ Shopping, Direction, What's on? และ Ordering food โดยใช้เวลา 2-3 นาที

ส่วนแบบทดสอบทักษะการอ่าน เป็นแบบทดสอบเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยปรับจากบทอ่านที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน โดยประกอบด้วยบทอ่าน 2 บท ที่วัดการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับการแปลตามตัวอักษร การตีความ จับใจความ และสรุปความ โดยนำแบบทดสอบไปให้ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นจึงนำแบบทดสอบดังกล่าวไปทดลองกับนักเรียนชั้น ม.1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ข้อสอบ โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จากนั้นได้นำแบบทดสอบไปหาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ผลปรากฏว่า ข้อสอบ 30 ข้อ นั้นมีข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.2 จำนวน 2 ข้อ มีข้อสอบมีความยากง่ายไม่อยู่ระหว่าง 0.2- 0.8 จำนวน 9 ข้อ และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .76 ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขแบบทดสอบบางข้อที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ด้วยการปรับปรุงคำถามและตัวเลือกบางตัวเลือก นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แต่งข้อทดสอบเพิ่มเติม แล้วคัดเลือกคำถามในแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ โดยกำหนดให้นักเรียนจะต้องมีคะแนนร้อยละ 50 จึงถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบทดสอบทักษะการเขียน ให้นักเรียนเลือกแต่งเรื่องสั้นๆ 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 10 - 12 ประโยคจากรูปภาพที่กำหนดให้จำนวน 4 รูปคือ รูปเกี่ยวกับการให้ของขวัญ งานวันเกิด ทะเล และสวนสาธารณะ โดยใช้เวลา 20 นาที (ดูภาคผนวก ง หน้า 100)

3. การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) โดยทำการวิจัยห้องเรียนเพียง 1 ห้องเรียน มีผู้เรียนจำนวน 43 คน ผู้วิจัยได้ทดลองบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นกิจกรรมตามทฤษฎีปัญหาโดยการพัฒนาบทเรียนให้มีคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังจากกิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา

หลังจากที่ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนและสร้างแผนการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ก่อนการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถของทักษะด้านการพูด-ฟัง อ่าน และเขียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบทักษะด้านการพูด-ฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาริตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 43 คน โดยใช้บทเรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 10 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม 2549 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ในระหว่างการเรียนการสอนแต่ละแผน ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญได้ร่วมกันประเมินแผนการสอนแต่ละแผนอีกด้วย

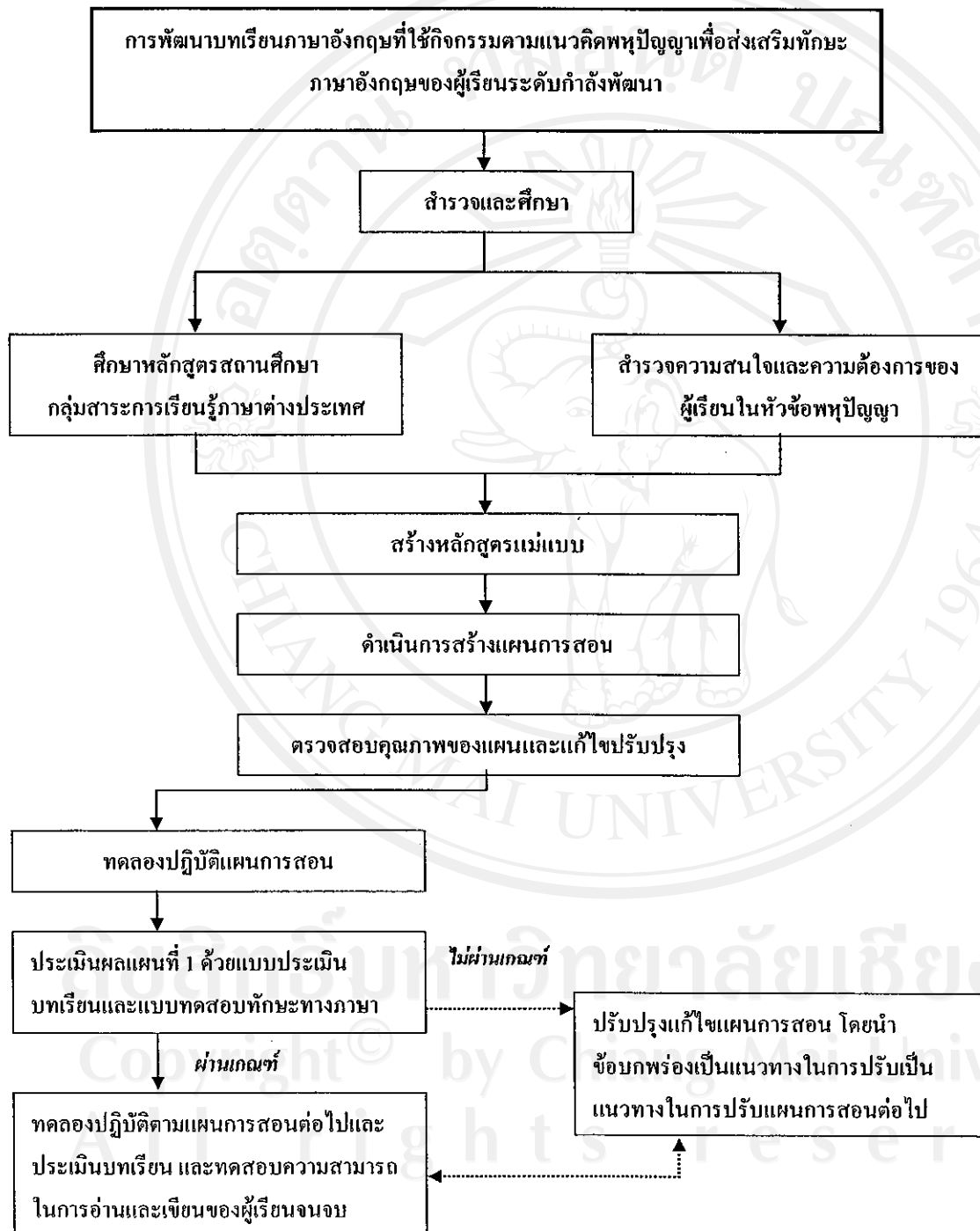
3. หลังจากจบการสอนแต่ละแผน ผู้วิจัยได้ประเมินทักษะทางภาษาฟัง-พูด และอ่าน-เขียนของนักเรียนระหว่างบทเรียนโดยใช้บทอ่านเพื่อทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบการพูด-ฟัง การนำเสนองานและแสดงความคิดเห็น แบบทดสอบทักษะการเขียนจากการเขียนตอบคำถามจากเรื่องเขียนสรุป เขียนแสดงความคิดเห็น และสะท้อนความรู้สึกรู้สึกต่อตนเองและผู้อื่นหลังจากจบบทเรียนแต่ละบท

4. ผู้วิจัยได้นำผลจากการประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอนจากการทดสอบทักษะการพูด-ฟัง และอ่าน-เขียนในระหว่างการเรียน รวมถึงการสะท้อนความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละบท แล้วนำผลที่ได้มาปรับและพัฒนาแผนการสอนต่อไป

5. เมื่อจบการสอนครบทุกแผนแล้วผู้วิจัยทำการทดสอบทักษะทางภาษาด้านการฟัง-พูด อ่าน และเขียน

ขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญญามีรายละเอียดดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 2

4. การปรับเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ใช้แผนการสอนจำนวน 10 แผน โดยทำการสอนแผนละ 4 คาบ ในระหว่างการสอนผู้วิจัยได้ทำการปรับบทเรียนและขั้นตอนการเรียนการสอนบางขั้นตอนเพื่อให้สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนให้ได้มากที่สุด โดยพิจารณาจากการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเกณฑ์การผ่านของแผนที่มีประสิทธิภาพและไม่ต้องปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยอย่างต่ำ 2.50 และพิจารณาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยยึดเกณฑ์การผ่านในแต่ละแผนคือ จำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จะต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50

ในกรณีนี้ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงและพัฒนาแผนการสอนใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การปรับระหว่างปฏิบัติการสอน คือการปรับแก้ไขในส่วนที่เป็นปัญหาในขณะดำเนินการสอนแต่ละขั้นตอนทันที โดยใช้วิธีจดบันทึกและปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในขณะนั้น

2. การปรับภายหลังการใช้แผนการสอน ผู้วิจัยได้นำเอาข้อบกพร่องตลอดจนปัญหาต่างๆ ที่พบในแผนแรก ผลที่ได้จากการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละบทเรียน การประเมินความสามารถทักษะทางภาษาอังกฤษในแต่ละแผนการสอน และผลสะท้อนความรู้สึกรู้สึกจากผู้เรียนหลังจากเรียนจบบทเรียนแต่ละบทมาเป็นข้อพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการสอนครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

แผนการสอนที่ 1

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยได้เริ่มทำการทดลองสอน โดยให้นักเรียนเริ่มคุยเกี่ยวกับกิจกรรมพหุปัญญาโดยการนำแบบวัดพหุปัญญาทั้ง 9 ด้าน ให้นักเรียนทำแล้วสร้างกราฟในใบงานที่ได้รับ ผู้วิจัยได้สังเกตว่านักเรียนยังไม่กล้าถามและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากนัก เนื่องจากวันนี้เป็นวันแรกของการเปิดภาคเรียน นักเรียนจึงไม่รู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนเล่นเกม My New Friends เพื่อละลายพฤติกรรมของนักเรียน จากนั้นนักเรียนเริ่มหาหย่อและเข้าร่วมกิจกรรมดีขึ้น

ขั้นฝึก ผู้วิจัยได้ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ และโครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างง่าย ให้นักเรียน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่สนใจร่วมกิจกรรมได้ดี โดยเฉพาะกิจกรรมร้อยลูกปัด 9 สี กับเส้นลวดแล้วขอทำเป็นสมองจำลองของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งค่อนข้างจะใช้เวลาเนื่องจากนักเรียนใช้เวลาร้อยลูกปัดและขดลวดเป็นสมองของตนเอง นักเรียนส่วนใหญ่ตื่นตัวในการเห็นความสามารถทั้ง 9 ด้านของตนเองอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งเปรียบเทียบสมองจำลองของตนกับเพื่อน

ชั้นนำไปใช้ เนื่องจากนักเรียนสนุกกับการร้อยลูกปัดเป็นสมอจำลองของตนจึงทำให้กิจกรรมในขั้นนี้เหลืออยู่น้อย ไม่พอกับการฝึกเขียนบรรยายสมอของนักเรียนเอง ผู้วิจัยจึงมอบหมายให้งานชิ้นนี้เป็นการบ้านแล้วนำเสนอในคาบต่อไป

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

ในการสอนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพและ โครงสร้างทางไวยากรณ์คือ Present Simple Tense และ Future Simple Tense นักเรียนส่วนใหญ่ตอบคำถามได้ ผู้วิจัยสังเกตว่านักเรียนต้องการเรียนรู้เนื้อหาทางภาษาที่ยากกว่านี้ ผู้วิจัยจึงปรับเนื้อหาในแผนที่ 2 ให้ยากยิ่งขึ้น (I+1) เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้มากขึ้น

แผนการสอนที่ 2

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน นักเรียนมีการตื่นตัวที่จะเรียนรู้มากขึ้นกว่าแผนที่ผ่านมา เพราะผู้วิจัยได้สอนคำศัพท์เกี่ยวกับคุณศัพท์ของสัตว์เลี้ยงและรูปทรงเลขาคณิตซึ่งเป็นศัพท์ใหม่สำหรับนักเรียน ผู้วิจัยได้ถามคำถามนำเข้าสู่บทเรียนแก่นักเรียนครั้งที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงได้ถามคำถามครั้งที่ 2 มีนักเรียนบางส่วนตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงเขียนคำถามบนกระดานเนื่องจากคำถามค่อนข้างยาวคือ Which pet do you think is the most popular in Britain? นักเรียนทั้งห้องจึงสามารถตอบคำถามได้

ขั้นฝึก ในระหว่างการฝึกให้นักเรียนสร้างรูปทรงเลขาคณิตตามใบงานที่ได้รับไป ห้องเรียนค่อนข้างวุ่นวาย เนื่องจากนักเรียนต้องการพื้นที่ในการสร้างรูปทรงเลขาคณิต ผู้วิจัยจึงต้องให้นักเรียนขยับโต๊ะ จัดพื้นที่ในการทำกิจกรรม และอนุญาตให้นักเรียนออกไปทำกิจกรรมนอกห้องเรียนได้ (บริเวณระเบียงหน้าห้องเรียน) นอกจากนี้นักเรียนยังสับสนในความหมายของคำศัพท์บางคำที่ได้เรียนไปแล้วในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยจึงทบทวนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นอีกครั้งหนึ่งให้กับนักเรียนทั้งชั้น

ชั้นนำไปใช้ การมอบหมายงานให้นักเรียนเขียนบรรยายสัตว์สายพันธุ์ใหม่หลังจากให้นักเรียนสร้างรูปทรงเลขาคณิตเป็นโครงสร้างแล้วตกแต่งด้วยสื่อผสมชนิดใดก็ได้ เช่นดินน้ำมัน เศษวัสดุเหลือใช้ เป็นต้น ทำให้ใช้เวลานานพอสมควรในการทำกิจกรรม ผู้วิจัยมอบหมายให้นักเรียนเขียนบรรยายลักษณะของสัตว์สายพันธุ์ใหม่ของตนเองเป็นการบ้านแล้วนำเสนอในชั่วโมงต่อไป

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

ผู้วิจัยเห็นว่าการทำกิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียนในแผนต่อไป ในการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ แก่นักเรียน ผู้วิจัยควรฝึกผู้เรียนให้มากขึ้น ทั้งการอ่านออกเสียง การใช้คำ และความหมาย เพื่อ นักเรียนจะได้มีความมั่นใจในการทำกิจกรรมชั้นนำต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนการสอนที่ 3

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยแนะนำคำศัพท์ใหม่ให้แก่นักเรียนก่อนที่จะอ่านบทอ่าน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถบอกความหมายและอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องในเวลาอันรวดเร็ว ผู้วิจัยจึง ทบทวนคำศัพท์โดยการให้นักเรียนทำท่าทางแสดงถึงงานอดิเรกนั้นๆ แล้วให้เพื่อนในห้องทายว่า กำลังกิจกรรมอะไร ซึ่งนักเรียนทุกคนสนใจและสนุกสนานกับกิจกรรมนี้อย่างมาก

ขั้นฝึก นักเรียนได้รับบทอ่านเกี่ยวกับงานอดิเรกแล้วตอบคำถามสั้นๆ แต่เมื่อผู้วิจัยถาม คำถามปลายเปิดแก่นักเรียน มีนักเรียนเพียงไม่กี่คนที่ตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงสร้างความมั่นใจให้แก่ ผู้เรียน โดยเปลี่ยนจากการตอบคำถามทีละคนเป็นการตอบคำถามทั้งห้อง คู่ แล้วจึงตอบคำถามเป็น รายบุคคล

ชั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยได้มอบหมายงานให้นักเรียนทำกิจกรรม Club Youth Party ขึ้น โดย แบ่งเป็นกลุ่ม 6 กลุ่มตามงานอดิเรกที่ตนชื่นชอบหลังจากนั้นจึงนำมาประชาสัมพันธ์หน้าห้องโดย สื่อที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นบทบาทสมมุติ รายการทางโทรทัศน์ หรือนำเสนอทาง CD-ROM นักเรียนได้วางแผนเตรียมการนำเสนอหน้าห้องในช่วง โมงเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขยายแผนการเรียนที่ 3 จาก 2 คาบเป็น 3 คาบ

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

แผนการสอนที่ 3 นี้ประสบความสำเร็จมากในการเรียนการสอนเพราะนักเรียนให้ความ ร่วมมือและกระตือรือร้นในการเรียนมาก แต่มีปัญหาอยู่บ้างคือการใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนอ ผลงานหน้าห้องซึ่งเป็นการนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษครั้งแรกของนักเรียน ผู้วิจัยจึงแนะนำการใช้ เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการเสนองานหน้าชั้นเรียนให้แก่นักเรียนก่อนการนำเสนอ

แผนการสอนที่ 4

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยได้แนะนำการเขียนแผนผังครอบครัวให้นักเรียนและเสริมคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับครอบครัว นักเรียนส่วนมากทราบความหมายและเสนอศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวให้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงแบ่งกระดานออกเป็น 2 ส่วน แล้วให้นักเรียนออกมาเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวโดยแยกเป็นเพศหญิงและเพศชายให้ถูกต้อง

ขั้นฝึก นักเรียนได้ฝึกฟังเพื่อเติมข้อมูลในช่องว่าง กิจกรรมนี้ค่อนข้างใช้เวลาสั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วดูจากรูปภาพ ถามเพื่อนว่า “Who is John’s father?” แล้วให้ผลัดกันถามและตอบเพื่อเป็นการฝึกใช้ ‘s เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของอีกด้วย

ชั้นนำไปใช้ นักเรียนต้องเขียนอธิบายแผนภูมิครอบครัวตนเองแต่นักเรียนบางคนบิดาได้เสียชีวิตไปแล้ว ผู้เขียนจึงให้ตัวเลือกมากขึ้นคือ นักเรียนสามารถนำเอารูปดารา นักร้อง หรือการ์ตูนมาสมมุติเป็นครอบครัวตนเองได้

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

จากการประเมินแบบสะท้อนความรู้สึของผู้เรียน ผู้เรียนต้องการทำกิจกรรมที่ต่างจากกิจกรรมทั่วไป เช่น ไปทัศนศึกษา เรียนนอกสถานที่ และทำกิจกรรมที่สนุกและน่าสนใจ

แผนการสอนที่ 5

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนได้นำรูปภาพบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น นักร้อง ดาราภาพยนตร์ และนางแบบ นายแบบ มาประกอบการสอนคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกลักษณะของคน นักเรียนยังสับสนในคำศัพท์บางคำเช่น wavy hair กับ curly hair ผู้วิจัยจึงวาดภาพบนกระดานเพื่อให้นักเรียนเห็นความแตกต่าง

ขั้นฝึก นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยเติมหน้าตา และเครื่องแต่งกายตามคำบอกของเพื่อนในใบงาน ซึ่งในขั้นตอนนี้ นักเรียนบางคู่แอบแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยการสลับแผ่นใบงานกัน โดยไม่ถามประโยค คำถามตามที่ผู้วิจัยได้สอนไว้ ผู้วิจัยจึงสร้างความมั่นใจโดยฝึกลักษณะประโยคคำถามและคำตอบให้กับนักเรียนคู่หนึ่งเป็นตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง

ชั้นนำไปใช้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมตุ๊กตามนุษย์โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาหน้าห้อง แล้วมีตัวแทนอีก 2 คนมาช่วยกันแต่งตัว และปะอวัยวะบนใบหน้าตามใบงานในเวลาที่กำหนดไว้ กลุ่มใดทำเวลาได้ดีที่สุดเป็นกลุ่มชนะการแข่งขัน แล้วเขียนบรรยายรูปร่าง หน้าตา เครื่องแต่งกายของตุ๊กตามนุษย์ที่สมาชิกช่วยกันแต่งตัวไว้ นักเรียนสามารถเขียนบรรยายตุ๊กตามนุษย์ตามเวลาที่กำหนดไว้

แต่ในการออกมานำเสนอหน้าห้อง นักเรียนส่วนมากยังท่องจำ และอ่านบท ผู้วิจัยจึงแนะนำให้
ผู้เรียนพยายามทำความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ และจดบันทึกเฉพาะคำศัพท์ใหม่ที่ไม่คุ้นเคย

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

การทำกิจกรรมตักตามนุษย์ในแผนการสอนที่ 5 นี้ นักเรียนค่อนข้างส่งเสียงดัง รบกวน
ห้องเรียนข้างเคียง ดังนั้นแผนต่อไปถ้ามีกิจกรรมประเภทนี้อีกควรนำนักเรียนไปเรียนนอกสถานที่
เช่น โรงพลศึกษา หรือ สนามหญ้าหลังอาคารเรียน นอกจากนี้การทำงานกลุ่มที่ผ่านมาก่อนข้างมี
มาก จึงทำให้ผู้เรียนบางคนไม่สนใจเนื้อหาทางภาษาเท่าที่ควร ในแผนการสอนต่อไป ควรเพิ่มงาน
เดี่ยวให้มากกว่านี้

แผนการสอนที่ 6

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมที่เด่นในแผนการสอนนี้คือ การสร้างผังความคิดเกี่ยวกับ
ประวัติบุคคลสำคัญของโลกตามความฉลาดทางพหุปัญญาจำนวน 9 คน เช่น Wolfgang Amadeus
Mozart - ด้านดนตรี, Joan of Arc - ด้านปรัชญา, Pablo Picasso - ด้านมิติสัมพันธ์, Agatha Christie -
ด้านภาษา, Steve Erwin - ด้านธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งแผนการสอนนี้มีเนื้อหาค่อนข้างมาก ผู้วิจัย
ค่อนข้างใช้เวลาในการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้
ของนักเรียนก่อนการทำกิจกรรมต่อไป ในขั้นตอนนี้นักเรียนไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ใหม่มากนัก ผู้วิจัย
จึงให้นักเรียนเล่นเกมทายคำศัพท์กับเพื่อน โดยการแจกบทอ่าน แล้วให้นักเรียน A จดเส้นใต้คำศัพท์
ใหม่ 10 คำ และนักเรียน B ก็เลือกขีดเส้นใต้คำศัพท์ใหม่ 10 คำ โดยนักเรียนทั้ง 2 ห้ามดูใบงานซึ่ง
กันและกัน แล้วแลกกันทายคำศัพท์พร้อมความหมายให้ตรงกับคู่ของตัวเองที่ขีดเส้นไว้ ใครทาย
คำศัพท์ตรงกับเพื่อนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ กิจกรรมนี้ดีมากเพราะนักเรียนพยายามจำคำศัพท์และ
ทายศัพท์ของเพื่อน

ชั้นนำฝึก นักเรียนฝึกทักษะการฟังแล้วจับคู่บุคคลสำคัญกับช่วงปีที่มีชีวิตอยู่ ซึ่งบทฟัง
ค่อนข้างยาวประกอบมีศัพท์ใหม่อยู่ ผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนครั้งของการฟังจาก 2 ครั้งเป็น 3 ครั้ง
เพื่อให้ นักเรียนสามารถจับใจความได้มากขึ้น

ชั้นนำไปใช้ นักเรียนแต่ละคนสามารถเลือกเขียนแผนผังเรื่องราวของบุคคลสำคัญในดวงใจ
1 คน จากจำนวน 9 คน และเขียนสรุปเรื่องราวสั้นๆ โดยใช้ Past Simple Tense นักเรียนสามารถดู
ตัวอย่างการเขียนบทอ่านที่ได้รับไปแล้ว ในขั้นตอนนี้นักเรียนบางคนต้องการวาดภาพประกอบและ
ลงสีให้สวยงาม ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการเสริมพหุปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ จึงชักชวนให้นักเรียนสามารถ
ตกแต่งแผนผังเรื่องราวของบุคคลสำคัญในดวงใจได้

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

เนื่องจากการให้ผลสะท้อนความรู้สึกลงในแผนที่ 5 นักเรียนต้องการทำงานเดี่ยวบ้าง ผู้วิจัยจึงปรับแผนนี้ให้เป็นการทำงานเดี่ยวมากขึ้นซึ่งเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาที่กล่าวถึงเป็นการส่งเสริมความสามารถพหุปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง ในการมีอิสระเลือกเขียนผังความคิดประวัติดนุคคลสำคัญของโลกในดวงใจ และเป็นการสร้างแรงผลักดันให้นักเรียนมีความมานะพยายามพัฒนาพหุปัญญาของตนให้ก้าวไกลต่อไป

แผนการสอนที่ 7

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยได้แนะนำความหมายและหน้าที่ของคำในการบอกชื่อประเทศและสัญชาติ นักเรียนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับเนื้อหาเหล่านี้มาบ้างแล้ว ผู้วิจัยจึงเพิ่มชื่อประเทศแล้วให้นักเรียนบอกสัญชาติ แล้วในทางกลับกันผู้วิจัยยังได้เพิ่มชื่อสัญชาติ แล้วให้นักเรียนบอกชื่อประเทศ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนทำได้ดี ผู้วิจัยจึงใช้เวลาที่เหลือให้นักเรียนทำกิจกรรมต่อไปได้เลย

ขั้นฝึก นักเรียนฝึกการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นกลุ่มย่อยโดยแต่ละกลุ่มมีหมวก 1 ใบ แล้วผลัดกันสวมหมวกแล้วแสดงบทบาทสมมติแนะนำตนเองมาจากประเทศใดก็ได้ หลังจากนั้นสมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่านักเรียนบางคนเลือกประเทศที่ตนคุ้นเคยและง่ายเกินไป ผู้วิจัยจึงเพิ่มคำสั่งให้มากขึ้น โดยกำหนดให้ในกลุ่มต้องมีคนอย่างน้อยมาจาก 5 ทวีป จาก 7 ทวีปทั่วโลก

ขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยเห็นว่ากิจกรรมขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและขั้นฝึก นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้คล่องแคล่วอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเวลาในการทำขั้นตอนนี้จึงมีพอที่จะให้นักเรียนได้มีโอกาสดูวางแผนแต่งเพลงแร็ปง่ายๆ ในการแนะนำประเทศ พร้อมทั้งทำเดินประจำชาติของตน

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

ผู้วิจัยได้นำแผนที่โลกประกอบการสอนการบอกชื่อประเทศและสัญชาติ ทำให้นักเรียนเห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้นและนักเรียนได้ทบทวนความรู้ทางภูมิศาสตร์อีกด้วย จากการประเมินเนื้อหาของแผนการสอนนี้อาจดูน้อยเกินไปเนื่องจากจะเน้นในเรื่องของการแนะนำตนเองและแลกเปลี่ยนข้อมูล ผู้วิจัยเห็นว่าหากเพิ่มบทอ่านเกี่ยวกับอาหารประจำชาติของ 3-4 ประเทศ นักเรียนก็จะได้รับความรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมด้วย

แผนการสอนที่ 8

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยได้นำนักเรียนไปห้องคอมพิวเตอร์เพื่อแนะนำแหล่งข้อมูลและวิธีการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลรายการท่องเที่ยวทั่วโลก เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำรายการท่องเที่ยวของกลุ่มของนักเรียน ในช่วงแรกผู้วิจัยไม่ได้บอก Web Site ให้ นักเรียน นักเรียนจึงค่อนข้างจะใช้เวลาในการหารายการท่องเที่ยวอยู่บ้าง เพื่อเป็นการไม่เสียเวลา ผู้วิจัยจึงบอก Web Site บริษัทท่องเที่ยวให้แก่ นักเรียน

ขั้นฝึก ผู้วิจัยได้นำเอานิยายสารท่องเที่ยวและใบปลิวโฆษณาของบริษัทท่องเที่ยวต่างๆ มาให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามสั้นๆ แต่นักเรียนไม่ค่อยสนใจ เนื่องจากนักเรียนสนใจอ่านโฆษณาท่องเที่ยวทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าเพราะมีภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบ ผู้วิจัยจึงได้เปลี่ยนบทอ่านจากใบปลิวโฆษณาท่องเที่ยวมาเป็นบทอ่านจากอินเทอร์เน็ตแทน

ขั้นนำไปใช้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพื่อเก็บข้อมูลในการทำรายการท่องเที่ยวและเวลาในการสืบค้นค่อนข้างจำกัด ดังนั้นนักเรียนจึงไม่สามารถเขียนรายการท่องเที่ยวในเวลาที่จำกัดได้ ผู้วิจัยจึงแนะนำให้แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนและเขียนโครงร่างก่อน หลังจากนั้นผู้วิจัยจะทำการตรวจทาน แล้วนักเรียนนำไปเรียบเรียงมาส่งอีกครั้งหนึ่ง

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

ในการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตนี้มีข้อจำกัดอยู่บ้างคือ ความเร็วของอินเทอร์เน็ต และตารางการใช้ห้องคอมพิวเตอร์ซึ่งอาจไม่ตรงกับชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยต้องวางแผนในเรื่องของเวลาอย่างระมัดระวัง นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องเพิ่มเนื้อหาในเรื่องของ Consequent Word เพื่อบอกลำดับเหตุการณ์ เช่น first, next, after that, etc. อีกด้วย

แผนการสอนที่ 9

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้วิจัยได้สอนเนื้อหาเกี่ยวกับประโยคคำสั่งและการซื้อของให้แก่ นักเรียนในเวลาสั้นๆ เนื่องจากนักเรียนมีความกระตือรือร้นอย่างมากที่จะทำกิจกรรมนอกห้องเรียน ผู้วิจัยจึงสอนกิจกรรมขั้นนำเข้าสู่บทเรียนนอกสถานที่ ก่อนที่จะให้นักเรียนทำกิจกรรม walk rally ตามบริเวณรอบโรงเรียน

ขั้นฝึก นักเรียนสนุกกับการทำกิจกรรม walk rally มาก ผู้วิจัยจึงเห็นว่ากิจกรรมนี้ส่งเสริมพหุปัญญาด้านร่างกาย จึงสังเกตนักเรียนอยู่ห่างๆ นอกจากนี้ นักเรียนในกลุ่มยังช่วยกันแปลความหมายของใบคำสั่งที่ซ่อนอยู่อย่างสนุกสนาน ผู้วิจัยสังเกตนักเรียนบางกลุ่มยังสับสนกับคำ

บุพบทบางคำในการบอกทิศทาง ผู้วิจัยจึงฝึกให้นักเรียนเดาศัพท์จากบริบทที่ครูยกตัวอย่าง จึงทำให้กลุ่มนั้นๆ เสียเวลาอยู่บ้าง

ขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแต่งบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของจาก walk rally ในขั้นนี้นักเรียนบางส่วนยังต้องการทำกิจกรรมกลางแจ้งประเภทนี้อีกต่อไป ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนเล่นเกม Hot Potato เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ แล้วผู้วิจัยได้ให้นักเรียนนำกิจกรรมการเขียนมาส่งในคาบต่อไป

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

การสอนแผนการสอนนี้เป็นการเรียนการสอนนอกห้องเรียน นักเรียนสนุกและชอบในกิจกรรมนี้มาก แต่ผู้วิจัยก็ไม่ได้ละเลยที่จะสอดแทรกเนื้อหาที่เหมาะสมในกิจกรรมนั้นด้วย เพื่อให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมด้วยความกังวลในเรื่องคำศัพท์ และ โครงสร้างทางไวยากรณ์

แผนการสอนที่ 10

การปรับระหว่างการใช้แผนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน แผนการสอนนี้เกี่ยวกับ Story Time ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำบทอ่านเกี่ยวกับเกาะมหาสมบัติซึ่งเป็นการตื้นๆ ให้นักเรียนอ่าน ผู้วิจัยได้แนะนำคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ให้แก่ นักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่สนใจบทอ่านนี้ ผู้วิจัยจึงตั้งคำถามนำเข้าสู่บทเรียนเกี่ยวกับบทอ่านนี้แก่นักเรียน แต่มักมีนักเรียนบางคนสนใจในบทอ่านนี้โดยไม่สนใจในการตอบคำถามในห้องเรียน เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถด้านภาษาอยู่แล้วและต้องการจะทราบการดำเนินไปของเรื่อง ผู้วิจัยจึงแจกบทอ่านทีละครั้งเพื่อให้นักเรียนผู้นั้นได้ร่วมกิจกรรมในการตอบคำถาม

ขั้นฝึก ในใบงานได้ให้นักเรียนฟังแล้วเติมคำศัพท์ที่เหมาะสมลงในช่องว่าง ในขั้นตอนนี้ นักเรียนยังสับสนในเรื่องคำบอกลำดับเหตุการณ์อยู่บ้าง ผู้วิจัยจึงทบทวนคำศัพท์โดยการแบ่งกระดานออกเป็น 3 ช่อง แล้วให้นักเรียนเอาคำศัพท์เหล่านี้เติมลงในช่องว่างตามลำดับเหตุการณ์ กล่าวคือ จะพบคำศัพท์เหล่านี้ตอนต้นเรื่อง กลางเรื่อง หรือตอนจบเรื่อง ซึ่งทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น

ขั้นนำไปใช้ นักเรียนได้มีโอกาสแต่งเรื่องจากรูปภาพที่กำหนดให้ 15 รูปภาพอย่างอิสระ โดยมีโครงสร้างทางไวยากรณ์ในเรื่อง Past Tense, Present Tense ผู้วิจัยมีบทบาทสำคัญมากในขั้นนี้ กล่าวคือผู้วิจัยต้องเป็นที่ปรึกษาในคำศัพท์ต่างๆ ควบคุมห้องเรียนไม่ให้นักเรียนส่งเสียงดังเกินไป และกำหนดระยะเวลาในการแต่งเรื่องราว แต่เนื่องจากเวลาที่มีจำกัดผู้วิจัยจึงขยายเวลาเพิ่มแผนการสอนที่ 10 อีก 1 คาบ เพื่อให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ

การปรับหลังการทดลองใช้แผนการสอน

ไม่มีการปรับแผนการสอน

ในส่วนที่ไม่มีการปรับแผนการสอนนั้น เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนมีความคุ้นเคยกับกิจกรรมที่ใช้แนวคิดทฤษฎีปัญหาแล้ว โดยประเมินจากผลสะท้อนจากผู้เรียน และผลจากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียน จึงไม่มีการปรับแผนการสอน โดยภาพรวมนักเรียนมีคาคหวังในแผนการสอนต่อไปว่าจะต้องมีกิจกรรมสนุกและแปลกใหม่

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังนี้

1. การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจความคิดเห็นและความสนใจของผู้เรียน ใช้วิธีการหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ส่วนแบบประเมินประสิทธิภาพบทเรียนที่ใช้กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบวัดทักษะการฟัง-พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก แบบวัดทักษะการฟัง-พูด อ่าน และเขียนของผู้เรียนหลังจากเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved